

TARIFFOPPGJØRET

1. mai 2011

KS tariffområde

KRAV NR. 1

27. april 2011 – kl. 12.00

Innledning

Akademikerne viser til hovedtariffavtalen i KS, kap. 4.A.4 Regulering 2. avtaleår

Før utløpet av 1. avtaleår skal det opptas forhandlinger mellom KS og forhandlingssammenslutningene

om eventuelle lønnsendringer for 2. avtaleår.

Partene er enige om at forhandlingene skal føres på grunnlag av den alminnelige økonomiske situasjon på forhandlingstidspunktet og utsiktene for 2. avtaleår, samt lønnsutviklingen for arbeidere og funksjonærer i industrien i LO/

NHO-området, øvrig offentlig ansatte og andre sammenlignbare tariffområder.

Hvis partene ikke blir enige ved forhandlinger, kan partene si opp Hovedtariffavtalen innen 14 – fjorten – dager etter at forhandlingene er avsluttet og med 14

– fjorten – dagers varsel – med utløp tidligst 1. mai 2011.

Partenes valgte organer (representantskap, landsstyre, hovedstyre) skal ha fullmakt til å godkjenne et forhandlingsresultat eller meklingsresultat.

Økonomi

Det er stor enighet i Norge om å benytte den såkalte frontfagsmodellen som en veiledende ramme for lønnsoppgjørene. Frontfagene er den konkurranseutsatte delen av norsk industri. Partene i frontfagene legger en ramme for hva norsk økonomi kan tåle av lønnsutvikling. En utvidet frontfagsmodell tar også hensyn til lønnsutviklingen for funksjonærene i konkurranseutsatt del av norsk industri.

Ved frontfagoppgjøret 2010 mellom NHO og LO for industrien anslo disse partene oppgjørets kostnad til 3 %. Dette anslaget viste seg å være for lavt. *Endelig hovedrapport om grunnlaget for inntektsoppgjørene 2011* fra Det tekniske beregningsutvalget for inntektsoppgjørene viser at veksten ble 3,6 %. For funksjonærene i industrien ble veksten ytterligere 0,7 prosentpoeng høyere. Gjennomsnittlig lønnsvekst samlet for hele frontfagområdet var 4,1 % i 2010.

Frontfagene hevder i år at rammen for lønnsoppgjøret er ca 3,7 %. Dette er et anslag på hva de tror resultatet blir etter at partene lokalt har forhandlet om lønnstilleggene. Erfaringene fra 2010, og tidligere år, tilsier at partene i Frontfaget er svært forsiktige i sine anslag og at et mer realistisk resultat vil være godt over 4 %.

Rapporten fra TBU viser også stor og økende avstand i lønn mellom akademikere i kommunesektoren og privat sektor. Gjennomsnittslønnen for akademikere i KS-området svekker seg kraftig i forhold til tilsvarende stillinger i industrien. I 2005 var differensen kr 159.100. I 2010 var avstanden økt til kr 217.200.

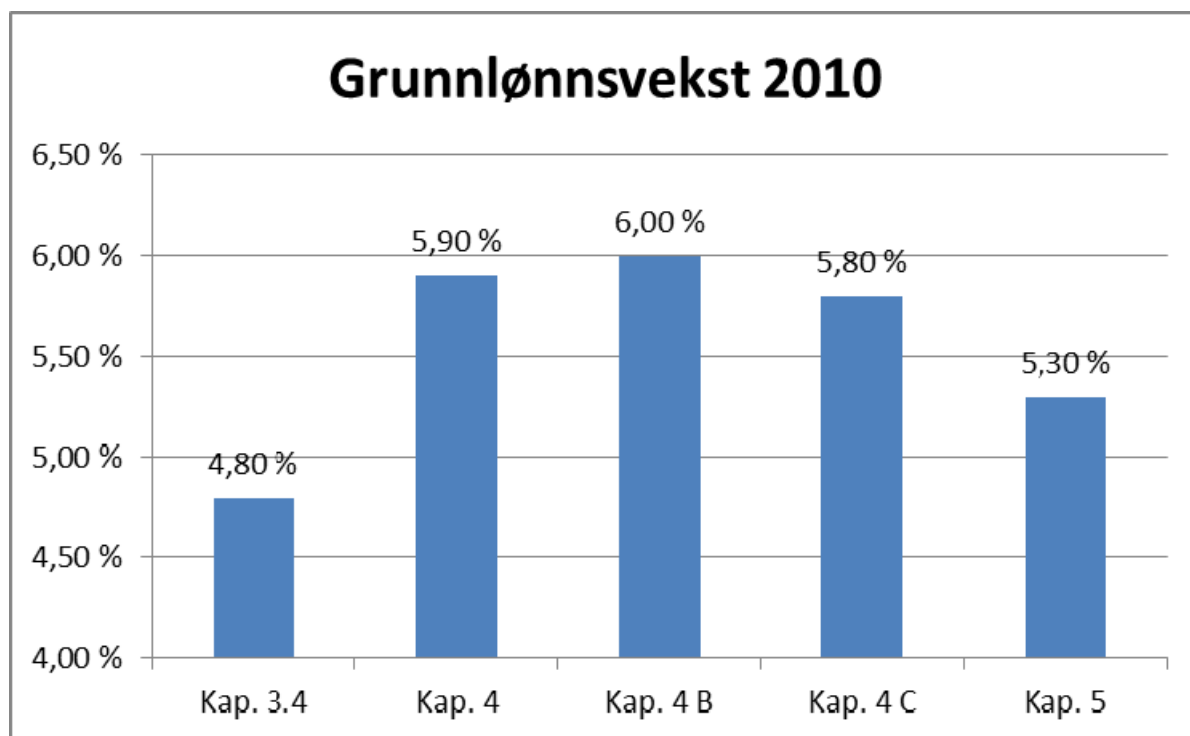
Tilsvarende sammenligning for akademikere i skoleverket og industri har vært enda kraftigere. I 2005 var differensen kr. 151.000. I 2010 var avstanden økt til kr. 237.600.

Lønnsnivåene i 2010 for akademikere i ulike sektorer fremgår av grafen nedenfor.

Lønnsutviklingen for identiske personer

Fra TBSK rapport datert 10. mars 2011 vises det til kap. 3 pkt. 3.3.5. Lønnsveksten for identiske arbeidstakere (som var ansatt i KS tariffområdet både pr. 1.12.2009 og 1.12.2010) var:

Rammebetraktninger

Statistisk Sentralbyrå anslår en høyere vekst fremover sammenlignet med 2010 og forventer fallende arbeidsledighet og økende renter. Dette vil medføre en større konkurranse om arbeidskraften, og KS-området må være forberedt på å bruke lønn som et av virkemidlene for og rekruttere og beholde arbeidstakere med nøkkelkompetanse.

KS tariffområde har et overheng inn i 2011 på 2,4 %. I tillegg har partene allerede fordelt 0,25 % pr. 1. januar 2011 til lokale forhandlinger i kapittel 4.

Akademikerne kommune vil legge til grunn et lønnskrav i årets oppgjør i størrelsesorden 4 ½ % for å bidra til at KS ikke sakker ytterligere akterut i forhold til privat sektor for akademikere.

Kommunesektorens utfordringer

- Det er viktig at det offentlige gir gode tjenester til innbyggerne, og kompetanse gir kvalitet.
- Da må kommunene, fylkeskommunene og kommunale virksomheter tilby en lønn som sørger for at akademikere ønsker å søke og ikke minst bli værende i disse jobbene.
- De lokale parter vet best hva behovene er.
- Derfor er det viktig at de best utdannede får et solid lønnsloft i årets oppgjør – fordi kompetanse og kvalitet koster.

En tilstrekkelig økonomisk ramme er ikke nok for om kommunesektoren skal være konkurransedyktig. Også innretningen på oppgjøret må ta høyde for at konkurransesituasjonen blant grupper og geografisk ikke er lik. Det må derfor legges vekt på at oppgjøret bidrar til at kommunene, fylkeskommunene og kommunale virksomheter settes i stand til å beholde kompetanse på alle nivåer. En slik målsetting kan kun ivaretas av de lokale parter.

Særskilt for undervisningspersonale

For Akademikernes medlemmer som forhandler sin lønn etter bestemmelser i HTA kap. 4, har lønnsveksten de senere årene vært gjennomgående lavere enn for andre grupper med sentral lønnsdannelse. Etter overføringen til kommunalt tariffområde i 2004 har lønnsutviklingen for undervisningspersonalet vært klart dårligere enn for andre yrkesgrupper, og blant undervisningspersonalet har lønnsutviklingen vært dårligst for lektorene.

Regjeringen har i Stortingsmelding 11 og i GNIST vist at den satser på å rekruttere og beholde undervisningspersonale med den høyeste faglige kompetansen. KS har også forpliktet seg i GNIST-partnerskapet. Lektorene og markedsutsatt undervisningspersonale med høy teknisk- naturvitenskapelig utdanning vil være en viktig målgruppe i denne sammenhengen. Lønn er et viktig virkemiddel for å nå regjeringens målsetting, og Akademikerne kommune mener det er viktig å få til en bedre lønnsutvikling for lektorene.

At dette er nødvendig, viser også tall i rapporten fra TBSK. Rapporten viser at grunnlønsveksten i 2010 (fra 1.12.2009 til 1.12.2010) for lærer er 5,0 %, adjunkt 5,1%, adjunkt m/tillegg 5,2 %, lektor 4,5 % og lektor m/tillegg 4,8 %.

Akademikerne krever at det avsettes en egen pott til kapittel 4C som fordeles i lokale forhandlinger. Akademikerne krever at lokale tillegg gitt i årets oppgjør blir gitt som særskilte tillegg som ikke forsvinner som følge sentrale justeringer av minstelønnsatsene eller opprykk fra et minstelønnsnivå til et annet som følge av ansiennitet.

Krav

Akademikerne krever at all disponibel økonomi avsettes til lokale forhandlinger.

Akademikerne tar et generelt forbehold om nye/endrede krav.